

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14.6.1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen ⁽¹⁾ [– –] 21 artiklan 2a kappaletta, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan [– –] 47 artiklan ensimmäisen kohdan kanssa, tulkittava siten, että kolmannen valtion kansalaiselle, jolta on evätty pitkäaikainen viisumi ja joka ei voi käyttää Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 21 artiklan 1 kappaaleesta johtuvaa oikeutta vapaaseen liikkumiseen muiden jäsenvaltioiden alueella, on taattava oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa?

⁽¹⁾ EUVL 2000, L 239, s. 19.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Gdańsku (Puola) on esittänyt 16.1.2020 – I.W. ja R.W. v. Bank BPH S.A.

(Asia C-19/20)

(2020/C 191/04)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Pääasian asianosaiset

Kantajat: I.W. ja R.W.

Vastaaja: Bank BPH S.A.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 ja 2 kohta, luettuna yhdessä 4 artiklan 1 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan kanssa, ymmärrettävä siten, että kansallisen tuomioistuimen on todettava kuluttajan kanssa tehdyn sopimuksen sisältämä ehto kohtuuttomaksi (direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla) myös silloin, kun osapuolet ovat muuttaneet sopimusehtoa päätöksentekoaajankohtana sellaiseksi, että se ei ole kohtuuton, vaikka sopimusehdon alkuperäisen muotoilun toteaminen kohtuuttomaksi tekisi koko sopimuksesta pätemättömän?
- 2) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohta, luettuna yhdessä 3 artiklan 1 ja 2 kohdan toisen virkkeen ja 2 artiklan kanssa, ymmärrettävä siten, että sen perusteella kansallinen tuomioistuin voi todeta kohtuuttomaksi ainoastaan kuluttajan lainan indeksointiin käytettyä pankin asettamaa valuutanvaihtokurssia koskevan sopimusehdon tietyt seikat (kuten pääasiassa), eli poistamalla yksipuolisesti asetettua ja epäselvästi toteutettua vaihtokurssiin sisältyvää pankin marginaalia koskeva ehto ja jättämällä Puolan keskuspankin (Narodowy Bank Polski) keskikurssia koskeva selkeä sopimusehto, jolloin ei ole tarvetta sen sisällön korvaamiseen minkään lain säännöksellä, [– –] sen seurauksena on tosiasiallisen tasapainon palauttaminen elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välille, vaikka se muuttaa kuluttajan suorituksen toteutusta koskevan ehdon sisältöä hänen edukseen?
- 3) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohta, luettuna yhdessä 7 artiklan 1 kohdan kanssa, ymmärrettävä siten, että vaikka kansallinen lainsäätäjä on ottanut kansallisilla säännöksillä käyttöön keinoja pääasiassa käsiteltävien kaltaisten kohtuuttomien sopimusehtojen käytön estämiseksi säätämällä pankeille velvollisuuden määrittää sen valuutanvaihtokurssin määrittämistavat ja -ajankohdat, jonka perusteella lasketaan lainan määrä, lyhennys- ja korkoerät sekä myöntämisvaluutan tai takaisinmaksuvaluutan vaihtoon sovellettavat muutosäännöt, yleinen etu estää pelkästään sopimusehdon tiettyjen seikkojen toteamisen kohtuuttomiksi toisessa ennakkoratkaisukysymyksessä kuvatulla tavalla?

- 4) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen sitomattomuus, jos sopimus voi olla olemassa ilman direktiivin 2 artiklan a alakohdassa ja 3 direktiivissä kuvattuja kohtuuttomia ehtoja, ymmärrettävä siten, että sillä tarkoitetaan seuraamusta, joka voi johtua tuomioistuimen konstitutiivisesta päätöksestä, joka annetaan kuluttajan nimenomaisesta vaatimuksesta sopimuksen tehoketystä lukien eli taannehtivasti sopimussuhteen alusta, ja kuluttajan ja elinkeinonharjoittajan palautusvaatimukset eräännyvät tuomion tultua lainvoimaiseksi?
- 5) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohta, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, ymmärrettävä siten, että siinä asetetaan kansalliselle tuomioistuimelle velvollisuus antaa tietoja kuluttajalle, joka on esittänyt pyynnön sopimuksen toteamisesta pätemättömäksi kohtuuttomien ehtojen poistamiseen liittyen, tällaisen päätöksen oikeusvaikutuksista, mukaan lukien mahdolliset elinkeinonharjoittajan (pankin) palautusvaatimukset, vaikka niitä ei ole esitetty kyseisessä käsittelyssä, ja myös sellaisten vaatimusten osalta, joiden oikeellisuutta ei ole yksiselitteisesti määritetty, myös silloin, kun kuluttajaa edustaa ammattimainen edustaja?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberlandesgericht Köln (Saksa) on esittänyt 23.1.2020 – Biofa AG v. Sikma D. Vertrieb GmbH und Co. KG

(Asia C-29/20)

(2020/C 191/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Köln (Saksa)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Biofa AG

Vastapuoli: Sikma D. Vertrieb GmbH und Co. KG

Ennakkoratkaisukysymys

Onko sen seurauksena, että asetuksen (EU) N:o 528/2012(¹) 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisella täytäntöönpanoasetuksella hyväksytään tehoaine, määritetty jäsenvaltiossa vireillä olevan oikeudenkäynnin kannalta sitovasti, että hyväksymisen perustana olevan aineen tarkoituksena on vaikuttaa millä tahansa muulla tavalla kuin ainoastaan fyysikaalisesti tai mekaanisesti asetuksen (EU) N:o 528/2012 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua merkityksessä, vai onko jäsenvaltion tuomioistuimen, jota vaaditaan tekemään ratkaisu, esitettävä tosiseikkoja koskevat toteamukset siitä, täyttyvätkö asetuksen (EU) N:o 528/2012 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan edellytykset, myös täytäntöönpanoasetuksen antamisen jälkeen?

(¹) Biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22.5.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012 (EUVL 2012, L 167, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 29.1.2020 – E v. Finanzamt N

(Asia C-45/20)

(2020/C 191/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof